

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116220168
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116220168.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa D. A. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov matky P. N. A. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na P. ulici č. XX v O. zastúpenej JUDr. Slávkou Kováčovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej ulici č. 20 a otca Ing. D. X. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v O. na W. ulici č. XX zastúpeného JUDr. Michaelou Šterbákovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Kováčskej ulici č. 40 v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 11P 127/2016-18 z 5.10.2016 takto

rozhodol:

Mení uznesenie súdu prvej inštancie tak, že

- maloleté dieťa D. A. nar. X.X.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti matky do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom pod sp. zn. 11P 127/2016,

- návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti zamietá.

Ukladá maloletému dieťaťu D. A. nar. X.X.XXXX, jeho rodičom matke Mgr. N. A. nar. XX.X.XXXX a otcovi Ing. D. X. nar. XX.X.XXXX povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach po dobu troch mesiacov.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením o nariadení neodkladného opatrenia č.k. 11P 127/2016-18 zakázal matke vycestovať s maloletým dieťaťom D. A. nar. X.X.XXXX do zahraničia na dobu dlhšiu ako 21 dní bez súhlasu otca, resp. súdu. Určil styk otca s dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom D. A. nar. X.X.XXXX každý párný týždeň v sobotu od 9:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárný týždeň v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že matka dieťa na styk riadne pripraví, otec maloleté dieťa prevezme v stanovené dni a hodiny pred bytom matky, kde mu dieťa matka odovzdá a otec dieťa matke vráti na tom istom mieste v stanovený deň a hodinu. V prevyšujúcej časti návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Rozhodol tak na základe návrhu otca doručeného súdu 4.1.2017, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, navrhol zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, určiť výživné 200 Eur mesačne na maloletého, zakázať matke vycestovať bez súhlasu otca s maloletým do cudziny na dlhšiu dobu ako 21 dní a žiadal upraviť styk s maloletým D. každý párný týždeň v roku v sobotu od 9:00 hod. do 18:00 hod. a každý nepárný týždeň v roku v nedeľu od 9:00 hod. do 18:00 hod.. S podaním návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia súčasne podal návrh vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia

týkajúci sa časti zákazu vycestovania matky s maloletým dieťaťom odôvodnil tým, že matka mu 6.9.2016 zaslala sms správu, kde uviedla, že o čom sa s ňou chce súdiť, keď ona s maloletým sa bude sťahovať do zahraničia. V tejto súvislosti zdôraznil, že ešte v čase spolužitia s matkou maloletého dieťaťa podpísal u notára s overením svojho podpisu dokument, kde vyjadril súhlas s vycestovaním maloletého D. do zahraničia s matkou. Súhlas bol udelený v čase, keď ešte s matkou dieťaťa spolu žili, teda za úplne iných okolností, aké pretrvávajú v súčasnej dobe. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia k úprave styku odôvodnil tým, že s matkou maloletého dieťaťa žili dlhšiu dobu v spoločnej domácnosti, ale ich vzťah bol výrazne turbulentný, často sa hádali, mali konflikty a vážne krízy. Veľmi výrazným zdrojom nedorozumení a konfliktov medzi ním a matkou dieťaťa v čase pred narodením maloletého D. bolo stretávanie sa s jeho synom X. z predchádzajúceho vzťahu. Uviedol, že je aj otcom dcéry N., ktorá sa narodila X.XX.XXXX, je plnoletá a žije už svoj vlastný život. Na tieto okolnosti poukázal z dôvodu zdokumentovania, že s výchovou detí má skúsenosti, je schopný sa postarať o maloleté dieťa aj keď je v útľom detskom veku bez prítomnosti matky. Napriek tomu jeho výchovné spôsoby boli matkou výrazne spochybňované a obzvlášť situácie keď bol prítomný pri stretnutí aj maloletý X. a jeho terajšia priateľka. Zdôraznil, že D. matka mu komplikuje stretávanie sa s dieťaťom tak, že navrhne termín na stretnutie, ktorý nedodrží, resp. ktorý jemu z pracovných dôvodov nevyhovuje. Poukázal aj na úkon matky, podanie návrhu na zapretie otcovstva, ktorý vypracovala a mailom mu ho zaslala s tým, aby tento dokument podpísal u notára a ona podá návrh na súd. Týmto spôsobom ho chce matka pripraviť o otcovstvo k maloletému dieťaťu. Vyslovil presvedčenie, že správanie matky vyplýva zo skutočností, že sa doteraz nevyrovnala s ich rozchodom a že nadviazal nový vzťah s terajšou priateľkou.

3. Konajúci súd vec právne posúdil podľa § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 320 ods. 1, § 329 ods. 2 CSP a § 360 CMP a dospel k záveru, že v danom prípade je potrebný okamžitý zásah formou nariadenia neodkladného opatrenia až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, a to v časti návrhu vycestovania matky do zahraničia a úprave styku, pretože existuje dôvodná obava, že matka vycestuje s maloletým dieťaťom na dlhšiu dobu do zahraničia a tiež upraviť styk otca s dieťaťom, pretože matka neumožňuje pravidelný kontakt otcovi s dieťaťom. V odôvodnení nariadeného neodkladného opatrenia konajúci súd zdôraznil, že vo vzťahu rodičov maloletého dieťaťa došlo k rozvratu ich spolužitia, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, nevedia sa dohodnúť ohľadom styku otca s dieťaťom a keďže maloleté dieťa sa nachádza v starostlivosti matky, je žiaduce styk otca s dieťaťom upraviť, pričom zdôraznil, že otec má vytvorený dostatočný priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností na výchovné pôsobenie v čase styku s dieťaťom. Súčasne konajúci súd považoval za dostatočne osvedčený návrh otca v časti nariadenia zákazu vycestovať matke s maloletým dieťaťom do zahraničia na dobu dlhšiu ako 21 dní bez jeho súhlasu.

4. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, proti výroku, ktorým jej zakázal vycestovať s maloletým dieťaťom do zahraničia na dobu dlhšiu ako 21 dní bez súhlasu otca a proti výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Pri odvolaní poukázala na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP v spojení s ust. § 62 a nasl. CMP, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie. Vytkla konajúcemu súdu, že vychádzal výlučne z návrhu otca, nesprávne zistil skutkový stav a na ten aplikoval nesprávnu právnu normu, preto uvedený stav neobstojí, nakoľko sú tu aj iné dôkazy, ktoré doposiaľ v konaní neboli predložené, a ktoré majú podstatný vplyv na rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia. Poukázala na morálnu stránku správania sa otca, ktorý seba vykresľuje ako milujúceho a starostlivého rodiča, pričom už niekoľkokrát opustil rodinu kvôli novej známosti tak, ako aj v ich prípade. Poukázala na to, že otec už aj počas ich vzťahu udržiaval kontakt s inou ženou a rovnako tomu bolo aj vo vzťahu, ktorý mal otec maloletého pred ňou a všetky jeho tri deti opustil v útľom detskom veku. Uviedla, že mala určité výhrady pri stretávaní sa otca s maloletým D. za prítomnosti aj maloletého X., pretože pri tomto stretávaní bolo absolútne evidentné, že otec uprednostňoval maloletého X. pred maloletým D., s čím sa ona nemôže stotožniť. Spochybnila aj výchovné schopnosti otca a vyslovila presvedčenie, že z výchovného hľadiska nepostupoval správne, ak maloletému X. narodenému z predchádzajúceho vzťahu nikdy nevysvetlil, kto je ona, prečo s ňou trávi čas a podobne, a preto si dieťa nevedelo spojiť jednotlivé súvislosti a začleniť ju do svojho vzťahového rebríčka, čo poznačilo aj vzťah maloletého X. k maloletému D.. Rovnako sa správala aj plnoletá dcéra N., ktorá maloletého videla len raz 24.12.2015. Vyslovila presvedčenie, že otec v žiadnom prípade nemal záujem spájať tieto tri deti a vytvoriť medzi nimi v rámci možností prijateľný vzťah. V návrhu na zapretie otcovstva, ktorý uvádza otec v podanom návrhu uviedla, že k tomuto kroku pristúpila predovšetkým z dôvodu, že otec dlhodobo v dôsledku nadviazania novej známosti nejavil záujem o maloletého D., preto mu navrhla, že rodičovstva sa môže vzdať, pretože s otcovstvom sú spojené aj povinnosti, nielen práva.

Týmto návrhom však nemala v úmysle poprieť jeho biologické otcovstvo. Uviedla, že ani rodičia otca sa o maloletého D. nezaujímajú, nenavštevujú ho a maloletý ich nepozná. Od narodenia ho videli asi trikrát, a neprejavujú žiaden záujem o stretávanie sa s dieťaťom. Zdôraznila, že tvrdenia otca o bránení styku s dieťaťom nie sú pravdivé, naopak, bola to ona, ktorá mu oznamovala termíny, počas ktorých sa mohol s maloletým stretnúť a je len účelovým tvrdením a zavádzaním súdu, že kontakt s dieťaťom mu neumožňovala. Spochybnila tvrdenia otca, že pracuje aj po pracovnej dobe, ktorú má do 16:00 hod.. Naopak uviedla, že na stretnutí s maloletým sa dohodli vždy na stretnutí po skončení práce, avšak otec uprednostnil hranie golfu alebo sedenie v kaviarni so svojou partnerkou. Vyslovila presvedčenie, že záujem otca je len predstieraný, dôkazom čoho sú aj výpisy zo stretnutí otca s maloletým, kedy počas obdobia šiestich mesiacov s ním strávil necelých 30 hodín. Zdôraznila skutočnosť, že maloleté dieťa stále dojčí, čo vzhľadom k štúdiám zaoberajúcich sa zdravým vývojom dieťaťa považuje za veľmi vhodné, prospech maloletého dieťaťa a jeho budúceho zdravia. V dôsledku toho sú ona s dieťaťom veľmi na seba citovo naviazaní a s prihliadnutím na útlý vek maloletého dieťaťa kontakt s otcom bez jej prítomnosti ako matky potom, čo s otcom netrúva dlhšie časové obdobie by bol pre dieťa výrazne zaťažujúci, stresujúci a v žiadnom prípade by nebol v jeho záujme. Ďalej príkladne poukázala na stretnutie s otcom, kde po návrate domov dieťa výrazne zmenilo svoje správanie, odmietalo komunikovať, opakovala svojou detskou rečou že „u tata bola zlá teta“ a mimoriadne si vyžadoval kojenie. Následne zaspal, čo tiež nezodpovedalo jeho pravidelnému režimu dňa. Preto je zrejmé, že otec nedodržiaval režim maloletého dieťaťa, ktoré je v útlom detskom veku, nedosiahlo ešte ani vek troch rokov a preto styk otca upravený súdom prvého stupňa na také dlhé časové obdobie od 09:00 hod. do 18:00 hod. bez jej prítomnosti považuje za absolútne nevhodný a v neprospech dieťaťa. Z uvedených dôvodov vyslovila presvedčenie, že otec neosvedčil potrebu okamžitého zásahu súdu do pomerov rodičov a neosvedčil predovšetkým naliehavosť predbežnej úpravy z dôvodu akéhokoľvek hroziaceho nebezpečenstva maloletého dieťaťa, ktoré by zdôvodňovali zásah formou nariadenia neodkladného opatrenia. Vyslovila presvedčenie, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že je žiaduce nariadiť úpravu styku, je vhodné v danom prípade upraviť styk len jeden deň v párnom týždni, a to výlučne za jej prítomnosti tak, aby dieťa bolo chránené, aby bol dodržiavaný jeho režim a akceptované jeho potreby, vrátane dojčenia.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa. Vyslovil presvedčenie, že konajúci súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol správne v súlade so zákonom a v prospech maloletého dieťaťa. K tvrdeniu matky o jeho amorálnom správaní, že opustil už tretí raz maloleté dieťa uviedol, že aj matka začala vzťah s ním v čase, keď jej bolo dostatočne známe, že má z predchádzajúcich vzťahov už dve deti a napriek tomu s ním mala ďalšie dieťa. Uviedol, že skutočnosti o predchádzajúcich vzťahoch a maloletých deťoch žiadnym spôsobom netajil. Zdôraznil však, že napriek rozpadu týchto vzťahov sa o deti zaujíma a stará sa o nich osobne aj finančne. Preto tvrdenie matky o jeho amorálnom správaní a nezodpovednosti k maloletým deťom považuje za účelové a nevhodné. Výrazne poprel tvrdenie matky, že uprednostňuje syna X. pred maloletým D. a zdôraznil, že ku všetkým trom deťom má rovnaký citový vzťah, má záujem sa o nich rovnako starať, podieľať sa na ich výchove a výžive. Uviedol však, že nie je možné porovnávať starostlivosť o dieťa, ktoré je vo veku siedmich rokov a ktoré je vo veku dvoch rokov a o dcéru, ktorá je plnoletá. K správam, ktoré matka predložila ako dôkazy o jeho vulgárnom a nevhodnom správaní k nej uviedol, že uvedené sms správy sú v skutočnosti časťou rozsiahlej konverzácie, ktorú mali spolu otec a matka medzi sebou a boli len vyústením správania sa matky, ktorá útočí na jeho súčasnú partnerku, uráža ju a snaží sa otca u maloletého D. znevážiť. Poukázal na to, že aj samotná matka používa vulgarizmy, ktoré však nepredložila a súčasne uviedol, že v dôsledku neustálych verbálnych útokov z jej strany, keď sa mu vyhráža, že D. už nikdy neuvidí, uráža jeho súčasnú partnerku, je pochopiteľné, že prikočil aj k takýmto výrazom. Tvrdenie matky, že po stretnutí s otcom dieťa mení svoje správanie, je podráždený, neposlušný a opakuje, že „u tata bola zlá teta a teta ho bila“ je nutné zdôrazniť, že matka jeho súčasnú partnerku nenávidí a dokáže vykonštruovať obvinenie z toho, že mala biť dieťa počas toho, keď bol u svojho otca na návšteve, čo je za hranicou rozume príпустnej akceptovateľnosti. Zdôraznil, že v žiadnom prípade by nedovolil akýkoľvek fyzický útok na maloletého D. a to komukoľvek. Preto toto tvrdenie považuje za absurdné a nepravdivé. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

6. K vyjadreniu otca sa opätovne písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že nie je pravdivé tvrdenie otca, že mu akýmkoľvek spôsobom bráni v styku s maloletým dieťaťom. Uviedla, že otec pred stretnutím s dieťaťom uprednostňuje predovšetkým stretávanie sa so svojou súčasnou partnerkou o čom svedčí aj skutočnosť, že v čase hospitalizácie prišiel maloletého navštíviť dvakrát

denne na desať minút a ani v čase, keď s ním navštevovala lekársku pohotovostnú službu nebol ochotný sa dostať. Poukázala na sumár stretnutí otca s maloletým, ktorý predložila konajúcemu súdu a z ktorého je nepochybné, že otec sa s maloletým stretávať môže a ona mu v tom žiadnym spôsobom nebráni. Nie je však vo veku, kedy mohol po určitom časovom odlúčení stráviť s otcom nepretržite deväť hodín, predovšetkým s prihliadnutím k dennému režimu dieťaťa. Vyslovila presvedčenie, že nejde o situáciu, kedy by nastala potreba nariadiť neodkladné opatrenie. Uviedla, že nie je pravdou, že otec používa vulgarizmy iba vo vypätých situáciách, naopak, nezdráha sa v komunikácii s ňou kedykoľvek jej vulgárne nadávať. Rovnaký slovník používa aj jeho súčasná partnerka, ktorá aj na sociálnych sieťach zverejňuje príspevky obsahujúce vulgarizmy a podľa fotografií na sociálnych sieťach tomu zodpovedá aj správanie sa jej syna. K návrhu otca o zákaz vycestovania do cudziny uviedla, že túto skutočnosť oznámila otcovi 14.10.2016 a súdu následne 21.10.2016, pričom išlo o krátkodobé pobyty, ktorých sa zúčastnila aj jej matka. O týchto dňoch vedel otec vopred predovšetkým túto skutočnosť mu oznámila, pretože v uvedených dňoch nemohol byť realizovať styk s dieťaťom, avšak ako náhradu za tento čas mu ponúkla, že sa môže stretnúť s maloletým 21.10.2016, kedy aj bol s maloletým vo C. F., avšak toto stretnutie trvalo len dve hodiny. Následne vrátil maloletého domov, pričom ona ho v čase neobmedzovala. Je presvedčená a to nielen z tohto stretnutia, že otec nie je schopný sa dieťaťu plnohodnotne venovať viac ako dve hodiny. Navrhla, aby v prípade, ak odvolací súd dospel k záveru, že otec dostatočne osvedčil potrebu úpravy styku, upravil styk tak, že otec sa s ním bude stretávať počas dvoch hodín za jej prítomnosti, pretože nie je schopný dodržať režim dieťaťa, ignoruje jeho potreby, odmieta ho priniesť na dočienie, pričom takáto zmena v režime dieťaťa môže vyvolať negatívne následky.

7. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Navrhol zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, určiť výživné s prihliadnutím na vek maloletého, jeho odôvodnené potreby a finančné pomery otca. Styk otca navrhol upraviť s prihliadnutím na nízky vek maloletého dieťaťa, jeho režim, dočienie, v rozsahu zodpovedajúcom najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo niečo znášala.

11. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

12. Podľa § 362 vety druhej CMP, odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

13. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 a § 66 CMP, oboznámil sa s obsahom predloženého spisu a dospel k záveru, že v danom prípade boli čiastočne splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a to v časti návrhu o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. V tejto časti návrhu otec dostatočne osvedčil naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov danej záujmom dieťaťa, ktorému v dôsledku zjavného nezvládnutia ukončenia partnerského vzťahu rodičov môže hroziť nebezpečenstvo nestability výchovného prostredia, keďže vzťahy medzi rodičmi sú výrazne narušené, konfliktné, odlišne vyhodnocujú rovnaké situácie a vzájomne sa obviňujú z neschopnosti zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Preto odvolací súd zmenil v tomto zamietavom výroku rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že maloleté dieťa zveril do rozhodnutia vo veci samej do osobnej starostlivosti matke. Toto rozhodnutie považuje predovšetkým za rozhodnutie v záujme maloletého dieťaťa, ktoré správanie rodičov vníma, či už na vedomej alebo nevedomej úrovni a tým môže byť ohrozený jeho ďalší psychický vývoj. V časti návrhu otca o nariadenie neodkladného opatrenia týkajúcej sa zákazu matky vycestovať do zahraničia na dobu dlhšiu ako 21 dní a úprave styku a určenia výživného odvolací súd konštatuje, že nebola osvedčená v

danom prípade potreba dočasnej a bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov vyžadujúca si okamžitý zásah súdu, pretože práva a oprávnené záujmy účastníkov v konaní ani neboli v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bezprostredne ohrozené. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie fakticky povahu osvedčovania, to znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržiavať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiachnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. zamietavý výrok, to znamená nariadenie neodkladného opatrenia, resp. zamietnutie. V danom prípade odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu dospel k záveru, že v uvedenej časti návrhu neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP rozhodol tak, že zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu otca na zverenie do starostlivosti matky vyhovel a v ostatnej časti návrh otca zamietol. Je potrebné zdôrazniť, že nezhody rodičov o rozsahu styku nie sú dôvodom pre okamžitú ingerenciu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Neschopnosť a neochota rodičov dohodnúť sa na úprave styku až do rozhodnutia vo veci samej nemôže byť dôvodom okamžitej ingerencie súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia a v danom prípade otec dostatočne neosvedčil skutočnosti, ktoré by splnili atribút vysokej pravdepodobnosti, pri ktorej súd pri rozhodnutí vychádzal. Nespochybné však právo otca na pravidelný styk s dieťaťom ani právo dieťaťa na zachovanie vzťahu k otcovi a preto dodáva, že v prípade, ak by matka nebola ústretová pred rozhodnutím vo veci samej pri stretávaní sa otca s maloletým dieťaťom, takéto jej správanie nebude možné akceptovať a ak by takéto správanie vzniklo, budú splnené podmienky odôvodňujúce okamžitú neodkladnú ingerenciu súdu do pomerov účastníkov. Odvolací súd nevyhovel ani návrhu o určenie výživného, pretože z obsahu vyjadrení obidvoch rodičov je nepochybné, že otec si túto povinnosť dobrovoľne plní a preto nevzniká žiadne ohrozenie týkajúce sa zabezpečenia výživy maloletého dieťaťa z finančného hľadiska. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru, že ani výrok o zákaze matky vycestovať s maloletým dieťaťom na dlhšiu dobu ako 21 dní bez súhlasu otca, resp. súdu nie je dôvodný, pretože v danom prípade neboli zistené žiadne relevantné dôvody, ktoré by svedčili o úmysle matky dlhodobejšie vycestovať a už vôbec nie vysťahovať sa s maloletým dieťaťom do cudziny, pretože je evidentné, že pobyty matky s dieťaťom v cudzine sú len krátkodobého charakteru, ktoré si nevyžadujú rozhodnutie súdu o zákaze formou nariadenia neodkladného opatrenia. Preto aj v tejto časti zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh zamietol.

15. Odvolací súd vzhľadom na pretrvávajúci konflikt medzi rodičmi a ich neschopnosť dohodnúť sa na úprave práv rodičov voči maloletému dieťaťu považoval za potrebné bezodkladne nariadiť rodičom dieťaťa ako aj dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb pri Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach po dobu troch mesiacov za účelom odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi vyplývajúcimi z ich výrazne negatívneho vzťahu, manifestovaného aj pred maloletým dieťaťom, ktoré dieťa v dôsledku svojho útleho veku a rozvíjajúcej sa psychicky zjavne nie je schopné vo vnútornom prežívaní zvládnuť, v dôsledku čoho mu hrozí emočné preťaženie, ktoré môže mať vážne následky na jeho psychiku do budúcnosti, čo rozhodne nie je v jeho záujme. Nedostatok primeranej komunikácie medzi rodičmi a kooperácii vo vzťahu k zabezpečeniu starostlivosti o dieťa rezonujú vo všetkých doterajších prejavoch účastníkov konania, preto je nevyhnutné bezodkladne vykonať opatrenia na odstránenie tohto ich správania, ktoré má na dieťa vplyv. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že referát poradensko-psychologických služieb je samostatnou zložkou úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zameranou na poskytovanie poradenských a psychologických intervencií vo vzťahu k realizácii výkonu rodičovských práv a povinností za účelom odstránenia komunikačných problémov medzi rodičmi navzájom. V prípade, ak rodičia neboli schopní odstrániť vzájomné negatívne vzťahy, nie sú schopní spolu komunikovať.

17. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).